

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 268/2025
20.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Милинковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3498/23 од 12.09.2024. године, у седници одржаној 20.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3498/23 од 12.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3498/23 од 12.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљево П 1169/22 од 28.04.2023. године која је исправљена решењем истог суда П 1169/22 од 05.08.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је тужилац искључиви власник куће која се налази у источном делу кп .. КО Ваљево, а која је на скици увиђаја опредељена као објекат број 3, површине 98,50 м², спратности Пр+ПК и да је тужилац искључиви корисник дела кп бр .. КО Ваљево који је потребан за редовну употребу и коришћење куће која је на скици увиђаја опредељена као објекат број 3, у мерама и границама како је ближе наведено у овом ставу изреке, што је тужени дужан признати и трпети да се тужилац по основу ове пресуде упише као власник куће објекта број 3. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тражено да се утврди да је тужилац на име изградње на туђем земљишту и одржаја сувласник са уделом од 1/2 на кп бр .. КО Ваљево, површине 0.03.35 ха а што је тужени био дужан признати и трпети да се тужилац по основу ове пресуде упише као сувласник у катастар непокретности, као неоснован. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3498/23 од 12.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем истог суда од 05.08.2024. године, у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите у побијаном делу је утврђење права сувласништва на основу градње на туђем земљишту и одржаја на парцели на којој се налази објекат – кућа, за који је утврђено да је у власништву тужиоца, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама релевантног материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа, при чему се наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо оспорава утврђено чињеничног стања, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке у којима су судови другачије одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.06.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 100.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић